

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю “Торговий дім заводів залізобетонних шпал” про офіційне тлумачення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України, частини першої статті 106, частини першої статті 111¹³ Господарського процесуального кодексу України

м. К и ї в
1 квітня 2004 року
№ 28-у/2004

Справа № 2-23/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича — головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича,
Костицького Михайла Васильовича — суддя-доповідач,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю “Торговий дім заводів залізобетонних шпал” про офіційне тлумачення пункту 8 частини третьої статті 129

Конституції України, частини першої статті 106, частини першої статті 111¹³ Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Костицького М.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ) “Торговий дім заводів залізобетонних шпал” звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України, частини першої статті 106, частини першої статті 111¹³ Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України). Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених норм суб’єкт права на конституційне звернення аргументує неоднозначністю їх застосування господарськими судами України, що призвело до порушення конституційних прав ТОВ “Торговий дім заводів залізобетонних шпал”.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 25 лютого 2004 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. З матеріалів справи вбачається, що господарський суд Полтавської області, розглянувши 5 грудня 2002 року матеріали справи № 10/317 за заявою ТОВ “Торговий дім заводів залізобетонних шпал” про визнання банкрутом ВАТ “Кременчуцький завод залізобетонних шпал”, ухвалив відкрити процедуру його санації.

Харківський апеляційний господарський суд, розглянувши 8 січня 2003 року апеляційну скаргу ВАТ “Кременчуцький завод залізобетонних шпал” на ухвалу господарського суду Полтавської області та керуючись статтями 53, 93, 98 ГПК України, ухвалив прийняти її до провадження.

Вищий господарський суд України розглянув 24 лютого 2003 року касаційну скаргу ТОВ “Торговий дім заводів залізобетонних шпал” на ухвалу Харківського апеляційного

господарського суду і відмовив у її прийнятті, зазначивши, що норми статей 93, 98 ГПК України та Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом” не передбачають права сторін на оскарження ухвал про прийняття апеляційної скарги до провадження, а приписами статті 53 ГПК України встановлено лише оскарження ухвал про відмову у відновленні пропущеного процесуального строку.

Колегія суддів Верховного Суду України, розглянувши 10 квітня 2003 року касаційну скаргу ТОВ “Торговий дім заводів залізобетонних шпал”, у якій порушувалися питання про скасування ухвали Вищого господарського суду України від 24 лютого 2003 року, ухвали Харківського апеляційного господарського суду від 8 січня 2003 року та припинення провадження у справі, не визнала скаргу такою, що відповідає вимогам статей 111¹⁵, 111¹⁶ ГПК України, і ухвалила у порушенні провадження з перегляду в касаційному порядку ухвали Вищого господарського суду України відмовити.

Суб’єкт права на конституційне звернення на підставі розгляду його справи судами України порушує перед Конституційним Судом України такі питання:

1) чи треба розуміти положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України так, що апеляційне та касаційне оскарження рішень суду неможливе лише у випадках, коли про заборону такого оскарження прямо зазначено в законі;

2) чи поширюється дія положень пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України на правовідносини з приводу оскарження в апеляційному та касаційному порядку ухвал господарського суду;

3) як узгоджуються положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України про забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом, з положеннями частини першої статті 106 ГПК України, якими визначено, що ухвали місцевого господарського суду можуть бути оскаржені в апеляційному порядку у випадках, передбачених цим Кодексом та Законом України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”, і положеннями частини першої статті 111¹³ ГПК України, якими встановлено, що ухвали місцевого або апеляційного господарського суду можуть бути оскаржені у касаційному порядку у випадках, передбачених цим Кодексом та Законом України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”.

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України згідно зі статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах конституційного звернення, як і в матеріалах, надісланих суб’єктом права на конституційне звернення на запит судді-доповідача та долучених до справи, не наведено фактів неоднозначного застосування судами України зазначених положень Конституції України, ГПК України.

Відповідно до статті 98 ГПК України Харківський апеляційний господарський суд виніс ухвалу про прийняття апеляційної скарги до провадження, а Вищий господарський суд України і колегія суддів Верховного Суду України однаково застосували норми ГПК України щодо можливості оскарження таких ухвал.

Фактично у конституційному зверненні йдеться, по-перше, про перевірку прийнятих господарськими судами України ухвал, що не належить до повноважень Конституційного Суду України, по-друге, про відповідність Конституції України (конституційність) окремих положень ГПК України, але суб’єктами права на конституційне подання щодо конституційності законів є Президент України, не менш як сорок п’ять народних депутатів України, Верховний Суд України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Верховна Рада Автономної Республіки Крим.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим Законом України “Про Конституційний Суд України”.

Виходячи з наведеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 14, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю “Торговий дім заводів залізобетонних шпал” про офіційне тлумачення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України, частини першої статті 106, частини першої статті 111¹³ Господарського процесуального кодексу України на підставі

пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

